

Downloaded via the EU tax law app / web

C-103/06. sz. ügy

Philippe Derouin

kontra

Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris – Région parisienne (Urssaf de Paris – Région parisienne)

(a Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris [Franciaország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Migráns munkavállalók szociális biztonsága – 1408/71/EGK rendelet – Franciaországban lakóhellyel rendelkező és kereső tevékenységet folytató önálló vállalkozók – Általános társadalombiztosítási járulék – A társadalombiztosítási tartozások kiegyenlítésére szolgáló járulék – Másik tagállamban szerzett és a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény alapján ott adóköteles jövedelem figyelembevétele”

Az ítélet összefoglalása

Migráns munkavállalók szociális biztonsága – A tagállamoknak a szociális biztonsági rendszerük kialakítására vonatkozó hatásköre

(1408/71 tanácsi rendelet)

A 307/1999 rendelettel módosított és naprakésszé tett 1408/71/EGK tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy valamely tagállam, amelynek a társadalombiztosítási jogszabályai alkalmazandók egyedül a területén lakóhellyel rendelkező önálló vállalkozóra, az általános társadalombiztosítási járulékhoz és a társadalombiztosítási tartozások kiegyenlítésére szolgáló járulékhoz hasonló járulékok alapjaiból – különösen a kettős adóztatásnak a jövedelemadó területén történő elkerüléséről szóló egyezmény alapján – kizárja az említett vállalkozó másik tagállamban szerzett jövedelmét.

(vö. 32. pont és a rendelkezés rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2008. április 3. (*)

„Migráns munkavállalók szociális biztonsága – 1408/71/EGK rendelet – Franciaországban lakóhellyel rendelkező és kereső tevékenységet folytató önálló vállalkozók – Általános társadalombiztosítási járulék – A társadalombiztosítási tartozások kiegyenlítésére szolgáló járulék – Másik tagállamban szerzett és a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény alapján ott adóköteles jövedelem figyelembevétele”

A C-103/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris (Franciaország) a Bírósághoz 2006. február 22-én érkezett, 2006. január 30-i határozatával terjesztett elő az előtte

Philippe Derouin

és

az Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris ? Région parisienne (Urssaf de Paris ? Région parisienne)

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, U. Løhmus, J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka (előadó) és P. Lindh bírák,

előtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: C. Strömholm tisztviselő,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. március 7-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- P. Derouin képviseletében P. Langlois és E. Piwnica ügyvédek,
- az Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris ? Région parisienne (Urssaf de Paris ? Région parisienne) képviseletében J.-J. Gatineau ügyvéd,
- a francia kormány képviseletében G. de Bergues és O. Christmann, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében V. Jackson, meghatalmazotti minőségben, segítőtje: S. Moore barrister,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében G. Rozet és V. Kreuzschitz, meghatalmazotti minőségben,

a előtanácsnok indítványának a 2007. október 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az elztes döntéshozatal iránti kérelem az 1999. február 8-i 307/1999/EK tanácsi rendelettel (HL L 38., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 3. kötet, 335. o.) módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a Philippe Derouin és az Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris ? Région parisienne (Urssaf de Paris ? Région parisienne) (a továbbiakban: Urssaf) között a Philippe Derouin által fizetendő általános társadalombiztosítási járulék (a továbbiakban: CSG) és a társadalombiztosítási tartozások kiegyenlítésére szolgáló járulék (a továbbiakban: CRDS) kiszámítási alapja tárgyában folyamatban lévő peres eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 Az 1408/71 rendelet 2. cikke (1) bekezdése alapján e rendelet „vonatkozik azokra a munkavállalókra, önálló vállalkozókra és diákokra, akik egy vagy több tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartoznak vagy tartoztak, és akik a tagállamok egyikének állampolgárai, illetve azokra a hontalanokra vagy menekültekre, akiknek a lakóhelye valamely tagállam területén található, illetve ezek családtagjaira és túlélt hozzátartozóira.”

4 Az említett rendelet 13. cikke a következőket írja elő:

„(1) A 14c. és 14f. cikkre is figyelemmel, a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni.

(2) A 14–17. cikk rendelkezéseire is figyelemmel:

[...]

b) egy tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykedő személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik még abban az esetben is, ha másik tagállamban rendelkezik lakóhellyel;

[...]”

5 Ugyanezen rendelet 14a. cikke a következőképpen rendelkezik:

A 13. cikk (2) bekezdésének b) pontja az alábbi kivételekkel és körülmények között alkalmazandó:

[...]

(2) Az a személy, aki két vagy több tagállam területén önálló vállalkozóként végez tevékenységet, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amelynek területén lakóhellyel rendelkezik, ha tevékenységének bármely részét e tagállam területén végzi. [...]

[...]”

6 Az 1408/71 rendelet 14d. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A [...] 14a. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében [...] említett személyeket az e rendelkezésekkel összhangban megállapított jogszabályok alkalmazásában úgy kell tekinteni, mint ha kereső tevékenységüket vagy tevékenységeiket az érintett tagállam területén végeznék.”

A nemzeti szabályozás

7 A CSG-t az 1990. december 29-i 90-1168. sz. pénzügyi törvény (1990. december 30-i JORF, 16367. o.) vezette be, amelynek a vonatkozó rendelkezéseivel kiegészültek a társadalombiztosításról szóló törvénykönyvnek az L. 136-1. és az azt követő §-ai.

8 A társadalombiztosításról szóló törvénykönyv L. 136-1. §-a alapján:

„A kereső tevékenységekből származó jövedelem és a helyettesítő jövedelem után társadalombiztosítási járulékot kell fizetnie a következő személyeknek:

(1) azok a természetes személyek, akiket a jövedelemadó megállapítása céljából Franciaországban lakóhellyel rendelkezőnek kell tekinteni, és akik ezzel egyidejűleg – bármilyen okból kifolyólag – valamely kötelező francia egészségbiztosítási rendszerhez tartoznak;

(2) állami alkalmazottak, települési testületek és ezek közigazgatási jellegű közintézményeinek alkalmazottai, akik Franciaországon kívül látják el feladataikat, vagy ott van megbízatásuk, ha díjazásuk Franciaországban adóköteles vagy ha – bármilyen okból kifolyólag – valamely kötelező francia egészségbiztosítási rendszer alá tartoznak.”

9 A CRDS-t a társadalombiztosítási tartozások kiegyenlítéséről szóló, 1996. január 24-i 96/50. sz. rendelet (1996. január 24-i JORF, 1226. o.) 14-1. §-a vezette be, és a következőket írja elő:

„A társadalombiztosításról szóló törvénykönyv L. 136-2.–L. 136-4. §-ában említett, kereső tevékenységből származó jövedelem és helyettesítő jövedelem után – az ugyanezen törvénykönyv L. 136-8. sz. §-ában megjelölt természetes személyek által 1996. február 1-jétől a 2. §-ban előírt megbízatás lejártáig külföldön szerzett, az ezt követő 15. §. III. szakaszának 1. pontjában említett jövedelem kivételével – járulék bevezetésére kerül sor.

E járulékot az említett jövedelmek után és a társadalombiztosításról szóló törvénykönyv L. 136-2.–L. 136-4. §-ában, valamint az L. 136-8. §-a III. szakaszában előírt feltételekkel kell befizetni.”

10 A kettős adóztatás elkerüléséről és az adózás kijátszásának jövedelemadó területén történő megakadályozásáról szóló, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint Franciaország között 1968. május 22-én Londonban aláírt egyezmény (a továbbiakban: kétoldalú egyezmény) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. A jelen egyezmény tárgyát a következő adók képezik:

[...]

b) Franciaország esetében: a [...] jövedelemadó, a társasági adó, valamennyi forrásadó, valamint az ezen adókra tekintettel levont összegek vagy elzetes kifizetések,

[...]

2. A jelen egyezmény az ugyanilyen vagy lényegében hasonló összes olyan jövedéls adóra is alkalmazandó, amelyet a szerződés államok valamelyike, vagy azon területek valamelyikének kormánya, amelyre a jelen egyezmény kiterjed [...], a meglévő adók mellett vagy helyett vezet be. A szerződés államok illetékes hatóságai értesítést küldenek az adójogszabályaikat érintő módosításokról.”

11 A francia kormány által benyújtott észrevételekből kitűnik, hogy a kétoldalú egyezmény hatályát veszti az érintett két tagállam között 2004. január 28-án a kettős adóztatás elkerülése céljából kötött új egyezmény hatálybalépésével. Ezen új egyezmény az „[ezen utóbbi egyezmény] hatálya alá tartozó adók” között kifejezetten említi a CSG-t és a CRDS-t.

Az alapügy és az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdés

12 Az elzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy Philippe Derouin:

- Franciaországban rendelkezik lakóhellyel, ahol önálló ügyvédként dolgozik és az angol jog alá tartozó Linklaters társaság (a továbbiakban: társaság) partnerügyvéde. A Linklaters székhelye az Egyesült Királyságban van, azonban más tagállamokban, többek között Franciaországban – ahol egy párizsi irodát tart fent (a továbbiakban: párizsi iroda) – is rendelkezik irodákkal;
- a nyilvántartásban szerepel mind a párizsi Cour d’appel eltt eljáró ügyvédként (avocat à la Cour d’appel de Paris), mind – Registered Foreign Lawyerként – a Supreme Court of England and Wales eltt eljáró ügyvédként;
- ügyvédi szolgáltatását a párizsi iroda tevékenységének keretében nyújtja;
- díjazásul a társaság nyereségének egy részét kapja;
- Franciaországban van az adójogi lakóhelye, és a társaság egyes irodáinak nyereségéből való részesedése miatt e tagállamban, valamint minden olyan tagállamban adózik, amelyben a társaságnak irodája van;
- egy franciaországi kötelező egészségbiztosítási rendszerhez tartozik, és önálló vállalkozóként az Urssaf nyilvántartásában szerepel.

13 Az Urssaf Philippe Derouintól követelt családi támogatási hozzájárulást, valamint a CSG-t és a CRDS-t a párizsi iroda keretében végzett szakmai tevékenységből származó jövedelem és a társaság más irodáiban elért nyereségből való részesedés alapján számolta ki. A szóbeli szakasz során eladott részletes információkból kiderül, hogy az Urssaf Philippe Derouintól a CSG és a CRDS kifizetéseit a 2000–2005 évekre vonatkozó különböző időszakokra követelte.

14 Philippe Derouin kifizette a kereső tevékenységből származó összes jövedelem (beleértve tehát az Egyesült Királyságból származó jövedelmet is) alapján így kiszámított családi támogatási hozzájárulást, azonban a Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris eltt vitatta az Egyesült Királyságban szerzett jövedelme alapján számított CSG- és CRDS-kifizetéseket arra hivatkozva, hogy ezek a járulékok nem társadalombiztosítási járuléknak, hanem adónak minősülnek, és mivel az Egyesült Királyságban szerzett jövedelme a kétoldalú egyezmény alapján e tagállamban adóztatott, a CSG- és CRDS-kifizetéseket kizárólag a Franciaországban adóköteles jövedelem alapján lehet követelni.

15 Az Urssaf ezzel szemben azt állítja, hogy e hozzájárulások társadalombiztosítási járuléknak

min?sülnek, hogy azok az 1408/71 rendelet alkalmazási körébe tartoznak, és hogy ezért azokat Philippe Derouin összes jövedelme alapján kell kiszámítani függetlenül attól, hogy a jövedelmet az Egyesült Királyságban vagy Franciaországban szerezte.

16 Végül ezzel kapcsolatban felvilágosítás céljából a Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris 2005. április 12-i határozatával a Cour de cassation véleményét kérte arra a kérdésre vonatkozóan, hogy a CSG-t és a CRDS-t a kétoldalú egyezmény értelmében vett adónak kell-e tekinteni.

17 A Cour de cassation 2005. szeptember 2-i véleménye szerint „az EK [...] 234. cikk alapján az Európai Közösség Bírósága elé kell terjeszteni azt a kérdést, hogy az 1408/71 [...] rendeletet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy egy a [...] [kétoldalú] egyezményhez hasonló egyezmény el?írja, hogy a Franciaországban lakóhellyel rendelke? és társadalombiztosítás által ezen államban biztosított önálló vállalkozók által az Egyesült Királyságban kapott jövedelmek nem számítanak bele a Franciaországban levont [CSG] és [CRDS] alapjába [...]”.

18 A Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris véleménye szerint a jogvita kimenetele attól függ, hogy az említett egyezmény rendelkezéseinek a CSG-re és CRDS-re való alkalmazása sérti-e a közösségi jogot, úgy döntött, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következ? kérdést terjeszti a Bíróság elé el?zetes döntéshozatalra:

„Az 1408/71 [...] rendeletet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy egy [kétoldalú] egyezmény el?írja, hogy a Franciaországban lakóhellyel rendelke? és társadalombiztosítás által ott biztosított munkavállalók által az Egyesült Királyságban kapott jövedelmek nem számítanak bele a Franciaországban levont [CSG] és [CRDS] alapjába?”

Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésr?l

19 Az el?terjesztett kérdés lényegében annak meghatározására irányul, hogy valamely tagállam, amelynek a társadalombiztosítás területére vonatkozó jogszabálya az 1408/71 rendelet alapján alkalmazandó, szabadon megállapíthatja-e a CSG-hez és a CRDS-hez hasonló járulékok alapjait, vagy ellenkez?leg, az említett rendelet el?írja-e e tagállamnak, hogy az ilyen járulékok alapjába bevonja a másik tagállamban szerzett jövedelmet, anélkül hogy az említett jövedelmek után e járulékok beszedésér?l lemondhatna.

20 E tekintetben emlékeztetni kell, hogy az 1408/71 rendelet célja – amint azt a második és negyedik preambulumbekzdése is kimondja – biztosítani a munkavállalók és az önálló vállalkozók szabad mozgását az Európai Közösségen belül, tiszteletben tartva a szociális biztonságra vonatkozó nemzeti jogszabályok sajátos jellemz?it. E célból – amint az a rendelet ötödik, hatodik és tizedik preambulumbekzdéséb?l is következik – a rendelet el?írja a különböz? nemzeti jogszabályok szerinti egyenl? bánásmód elvét, és annak lehet? legjobb biztosítását, hogy a tagállam területén foglalkoztatott valamennyi munkavállaló egyenl? bánásmódban részesüljön, illetve közülük a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalókat ne érje hátrány. Az 1408/71 rendelettel létrehozott rendszer csak koordinációs szabályozás, amely különösen a különböz? körülmények között a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra alkalmazandó jogszabály vagy jogszabályok meghatározására irányul (a C-493/04. sz. Piatkowski-ügyben 2006. március 9-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-2369. o.] 19. és 20. pontja, valamint a C-50/05. sz. Nikula-ügyben 2006. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-7029. o.] 20. pontja).

21 El?sör is az 1408/71 rendeletnek a Philippe Derouinhoz hasonló helyzetben lév? személyre való alkalmazhatóságával kapcsolatban az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatból és a Bírósághoz benyújtott összes észrevételb?l kit?nik, hogy ez a személy Franciaországban

lakóhellyel rendelkező és Franciaországban, illetve az Egyesült Királyságban önálló kereső tevékenységet folytató önálló migráns munkavállaló, aki így az említett rendelet hatálya alá tartozik annak 14a. cikke (2) bekezdése alapján. Ebből következik, hogy az érintettre e rendelkezéssel összhangban kizárólag a francia jogszabályok vonatkoznak. Az Egyesült Királyság kormánya a tárgyalás során ezenkívül megígérte, hogy ez utóbbi tagállam nem von le társadalombiztosítási hozzájárulást az érintett által a területén szerzett jövedelem után.

22 Másodszor az 1408/71 rendeletnek a CSG-re és a CRDS-re való alkalmazhatóságával kapcsolatban a Bíróság megállapította, hogy a járulékok e rendelet alkalmazási körébe tartoznak. A Bíróság ugyanis úgy vélte, hogy nem tartható fenn az a nézet, miszerint a CSG és a CRDS – mivel azokat valójában adónak kell minősíteni – ne tartozzék e rendelet hatálya alá. A Bíróság hozzátette, hogy az a körülmény, hogy valamely levonás a nemzeti szabályozás értelmében adónak minősül, nem jelenti azt, hogy nem tartozhat e rendelet alkalmazási körébe (lásd e tekintetben a C-34/98. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2000. február 15-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-995. o.] 33. és 34. pontját és a C-169/98. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2000. február 15-én hozott ítélet [EBHT 2000., 1049. o.] 31. és 32. pontját). Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a kérdést elterjesztő bíróság által feltett kérdés abból az elvből indul ki, hogy a szóban forgó járulékok az 1408/71 rendelet alkalmazási körébe tartoznak.

23 Továbbá a Bíróság kimondta, hogy a közösségi jog nem sérti a tagállamoknak a társadalombiztosítási rendszerük kialakítására vonatkozó hatáskörét (lásd a C-385/99. sz., Müller-Fauré és van Riet ügyben 2003. május 13-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-4509. o.] 100. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

24 Különösen, ami a társadalombiztosítási járulékalap meghatározását illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint közösségi szintű harmonizáció hiányában az érintett tagállam jogszabályainak kell meghatározniuk a társadalombiztosítási járulékszámításhoz figyelembe veendő jövedelmeket (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Nikula-ügyben hozott ítélet 24. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

25 Fontos, hogy hatáskörének gyakorlása során az érintett tagállam tiszteletben tartsa a közösségi jogot (lásd e tekintetben a C-18/95. sz. Terhoeve-ügyben 1999. január 26-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-345. o.] 34. pontját és a C-227/03. sz. Van Pommeren-Bourgoniën ügyben 2005. július 7-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-6101. o.] 39. pontját). A tagállamok hatásköre tehát nem korlátlan, mivel ez utóbbiak különösen kötelesek tiszteletben tartani az 1408/71 rendelet szellemét és elveit, köztük a társadalombiztosítás területén alkalmazandó jogszabályok egységességének az elvét, gondoskodni arról, hogy a szabad mozgáshoz való jogának gyakorlása során senkit ne érjen hátrány, és biztosítani, hogy az így kialakított rendszer ezt a személyt ne fossza meg a szociális védelemtől.

26 A jelen ítélet 23–25. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat egészéből az következik tehát, hogy mivel az 1408/71 rendelet koordinációs, nem pedig harmonizációs eszköz, a tagállamok rendelkeznek hatáskörrel az olyan járulékok alapjának a meghatározására, mint a CSG és a CDRS.

27 A közösségi jog jelenlegi állapotában így egy tagállam jogosult akár egyoldalúan, akár a kétoldalú egyezményhez hasonló adóegyezmény keretében lemondani arról, hogy az olyan járulékok alapjaiba, mint a CSG vagy a CRDS, belefoglalja az alapügy felpereséhez hasonló helyzetben lévő, e tagállamban lakóhellyel rendelkező önálló vállalkozó által egy másik tagállamban szerzett jövedelmet. Ugyanis bár vitathatatlan, hogy az 1408/71 rendeletnek nincs olyan rendelkezése, amely megtiltaná valamely tagállamnak, hogy a területén lakóhellyel rendelkező személy társadalombiztosítási járulékeinak az összegét annak összes jövedelme után számítsa (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Nikula-ügyben hozott ítélet 31. pontját), meg kell

állapítani, hogy a tagállamot ugyanezen rendelet egyetlen rendelkezése sem kötelezi erre.

28 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az Urssaf, az Egyesült Királyság és az Európai Közösségek Bizottsága által a szóbeli szakasz során előadott azon véleménnyel ellentétben, miszerint a C-249/04. sz. Allard-ügyben 2005. május 26-án hozott ítéletből (EBHT 2005., I-4535. o.) adódó megállapítás a tagállamokat alapvetően arra kötelezi, hogy a társadalombiztosítási járulékalapba foglalják bele a Philippe Derouinhoz hasonló helyzetben lévő személyek összes jövedelmét, ez a megállapítás az ilyen helyzetre nem alkalmazható.

29 Ugyanis a fent hivatkozott Allard-ügy keretében az érintett lakóhelye szerinti tagállam úgy döntött, hogy a társadalombiztosítási járulékalapba belefoglalja az érintett által mind az e tagállam területén, mind egy másik tagállamban szerzett összes jövedelmet, amint azt az 1408/71 rendelet is engedélyezi. E körülményekre tekintettel a Bíróság úgy döntött, hogy az e rendelet kollíziós rendelkezései alapján alkalmazandó nemzeti jogszabállyal összhangban az érintett által fizetendő társadalombiztosítási járulékot az érintett összes jövedelme alapján kell kiszámítani.

30 Ezért a Bíróság megoldása a fent hivatkozott Allard-ügyben nem alkalmazható olyan körülmények között, mint a jelen alapügy, ahol a külföldi forrásból származó jövedelemnek az érintett társadalombiztosítási járulékalapjából történő kizárása az alkalmazandó nemzeti jogszabály rendelkezéseiből következik.

31 Fontos azonban hangsúlyozni, hogy a munkavállaló külföldi forrásból származó jövedelmének társadalombiztosítási járulékalapból történő kizárása nem járhat azzal a következménnyel, hogy sérül e munkavállaló ahhoz való joga, hogy az alkalmazandó jogszabály által előírt valamennyi ellátást megkapja. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a szóban forgó alapügyben ténylegesen erre van-e szó.

32 A fenti megállapítások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az nem ellentétes azzal, hogy valamely tagállam, amelynek a társadalombiztosítási jogszabálya csak a területén lakóhellyel rendelkező önálló vállalkozóra alkalmazandó, a CSG-hez és a CRDS-hez hasonló járulékok alapjaiból – különösen a kettős adóztatásnak a jövedelemadó területén történő elkerüléséről szóló egyezmény alapján – kizárja az említett munkavállaló másik tagállamban szerzett jövedelmét.

A költségekről

33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az 1999. február 8-ai 307/1999/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakészé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-ai 1408/71/EGK tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy valamely tagállam, amelynek a társadalombiztosítási jogszabályai alkalmazandók egyedül a területén lakóhellyel rendelkező önálló vállalkozóra, az általános társadalombiztosítási járulékhoz és a társadalombiztosítási tartozások kiegyenlítésére szolgáló járulékhoz hasonló járulékok alapjaiból – különösen a kettős adóztatásnak a jövedelemadó területén történő elkerüléséről szóló egyezmény alapján – kizárja az említett vállalkozó másik tagállamban szerzett jövedelmét.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: francia.